

Výroční zpráva

(příloha – školní aktivity)

školní rok 2019/2020

Gymnázium Oty Pavla, Praha 5, Loučanská 520

Studenti se někdy diví, co dělají učitelé poslední týden v srpnu ve škole, když tam nemají koho učit. Podle všeho by měli vylepšovat nástěnky, oprašovat knížky a hledat ztracené židle. To všechno samozřejmě naší škole prospěje, ale tentokrát se paní ředitelka rozhodla, že nejlepším počátkem školního roku bude naše gymnázium vylidnit a poslat pedagogy někam...do světa.

Poslední srpnový čtvrtek a pátek strávila tedy většina sboru v Písku, odkud někteří vyrazili na 15kilometrový výlet k Žižkovu památníku do Sudoměře, jiní odpočívali a konverzovali na plovárně u Otavy. Všichni se sešli večer, aby v klidu prodiskutovali návrhy, na něž v běžném provozu školy není dost času a soustředěnosti. Mluvílo se o mimoškolní činnosti studentů, která zvyšuje jejich absenci, a byl také představen systém zadávání náročnějších skupinových i individuálních prací, který by měl zabránit tomu, že některá třída dělá až příliš mnoho projektů a některá žádné nebo že má být několik dlouhotrvajících úkolů odevzdáno současně. Řada důležitých otázek se otevřela neformálně v průběhu večera nebo druhý den, před společnou prohlídkou historického centra. Další témata visela ve vzduchu a budou probrána na dalších takových setkáních.

Studenti si často neumějí představit ani jiné věci: že by učitelé dokázali diskutovat a nehádali se u toho, že by uvažovali o dlouhodobějším rozvoji školy a záleželo jim na něm. Nebo že by dokonce učitel – tento podivný živočišný druh – mohl mít kamarády! Výprava učitelů do Písku by mohla přesvědčení aspoň některých z nich aspoň trochu nahlodat.

Martin Bořkovec

Na začátku letních prázdnin proběhl první PhotoCAMP ve spolupráci mezi Gymnáziem Oty Pavla v Radotíně a Nikon školou. A toto spojení byla dobrá volba. Nikon PhotoCAMPU přinesl nejen fotografické znalosti a zkušenosti na vysoké úrovni, ale také velké množství fototechniky (i té nejprofesionálnější v řádu několika stovek tisíc!), nových nápadů a bezva lektory. No a samozřejmě neskutečně nabitý program. Gymnázium zase díky své úžasné lokalitě poskytlo své prostory jak pro samotný program PhotoCAMPU, tak i pro noční odpočinek ve spacácích. Ale co že se tam vlastně dělo?

Studenti měli šanci se během pěti dní naučit nejen ovládat a správně nastavit zrcadlovku (od prvního dne automatický režim fotografování už nikdo nepoužil), ale také vyzkoušet portrétní fotografii, makrofotografii, fotografování zvířat, produktu a nebo i sportu. A právě fotografování vodního slalomu v trojském kanále všechny neskutečně nadchlo. Ale možná to také bylo úžasnou lektorkou a naší přední sportovní fotografkou Bárou Reichovou, která jako jediná Češka jezdí dokumentovat olympiádu. A právě Bára nás celým dnem provázela. Každopádně tady se všichni hodně vyblbli a odnesli si úžasné snímky. Samozřejmě že pro každé fotografické téma byly k dispozici vhodné objektivy, takže si naši studenti mohli vyzkoušet pevné objektivy, makroobjektivy, teleobjektivy a nebo třeba „širokáče“.

Po večerech si každý účastník vybral pět svých nejlepších fotek a ty jsme si společně promítali a komentovali, aby měli studenti šanci dostat zpětnou vazbu. Všichni se shodli, že toto bylo velmi přínosné. Kritika byla pozitivní a konstruktivní, a i díky ní se během pěti dní kvalita fotografií ohromně posunula. I když musíme přiznat, že už první den nám studenti ukazovali úžasné snímky. A přesně tyhle nejlepší fotografie jim Nikon škola na památku vytiskla, takže si kromě tašky plné dárků odnesli i tuto krásnou papírovou vzpomínku.

Večery nám zpestřili dva hosté - Sylva Korbařová z dua.cestujsemnou.cz, která vyprávěla o svých dobrodružných výpravách a samozřejmě o fotografování a vybavení na takto náročných cestách. No, co si budeme povídat, nechtěli jsme ji pustit domů, protože závěrečné úpravy fotek byly ohromně zajímavé! Druhým hostem byla již zmíněná sportovní fotografka deníku Sport Bára Reichová. Kromě toho, že s námi strávila celý den, učila nás fotografovat a říkala

nám, jak to chodí v novinách, večer nám ještě pro inspiraci ukázala kus ze své práce a hlavně povyprávěla zážitky ze třech olympiád, které už měla šanci fotografovat.

Co ale na celém PhotoCAMPU bylo nejzásadnější a nejúžasnější? Naši studenti: děti ve věku 10-16 let, z nichž polovina držela zrcadlovku poprvé v ruce a většina vůbec netušila, co to je třeba clona nebo ISO. Tak přesně tyto děti každý den tvořily krásné snímky na profesionální úrovni, s úžasnou kompozicí, zajímavým světlem nebo hlubší myšlenkou. Neskutečně nás překvapily svojí šikovností, ohromným nadšením, bezmeznou kreativitou i svým pohledem na svět. Každý človíček byl jiný, během těch pěti dní jsme byli se stoprocentní jistotou schopni určit, komu jaká fotka patří. Ale hlavně ta jejich energie a nekonečný elán do fotografování! A právě díky nim byla atmosféra celých pěti kompletně profocených dní báječná a nezapomenutelná. Nestali se z nich naši studenti, ale naši přátelé a my jim z celého srdce děkujeme za to, co jsme se od nich naučili.

Magdaléna Staňková, Nikon School Project Manager

Recenze dětí:

Klárka: „Lektoři byli naprosto úžasní. Vůbec jsem si nepředstavovala, že by nám mohli takhle moc pomáhat, radit a rozumět nám. Asi jsem nikdy nepotkala takhle moc ochotný a hodný dospělý lidi. Jsem hrozně vděčná za to, kolik nás toho naučili.“

Kristýnka: „Nejvíce se mně líbila možnost focení portrétů v ateliéru a den s Bárou Reichovou a sportovní fotografií. Program mě inspiroval k tomu, že fantazii se meze opravdu nekladou.“

Místo obvyklých prvních dnů ve škole jsme si začátek školy zpestřili výjezdem do malého Slovinska. Tohoto zájezdu se zúčastnily obě maturitní třídy a 5.S, tedy takový „výběr z hroznů“ našeho gymnázia. Zároveň to pro oba maturitní ročníky byl poslední společný školní výlet.

Naše putování jsme odstartovali nočním transferem přes Rakousko až do Slovinska, do kterého jsme dorazili okolo šesté hodiny ranní. Naše první zastávka se konala nedaleko za hranicemi, kde jsme se vydali na kratičkou procházku ke smaragdovému jezírku s výhledem na Julské Alpy, ponořené do jemného slunečního svitu. Dále jsme se o pár kilometrů do světoznámého skokanského střediska Planica. Zde jsme se nasnídali a rozhýbali naše ztuhlé kostry svižným výstupem na druhý největší skokanský můstek světa Letalnica. V okolí Kranjska Gora jsme se toulali až do odpoledních hodin, a poté jsme se s mezipřistáním v soutěsce přesunuli až do krásného městečka Bled, ve kterém jsme navštívili naši partnerskou školu (Višja strokovna šola za gostinstvo in turizem Bled). Po příjemné hodině, strávené procházením školy a povídáním si se sympatickým panem ředitelem, jsme náš nabitý den ukončili přejezdem na večeri a ubytovnu.

Druhý den ve Slovinsku byl malinko atypický – rozdělili jsme se totiž do dvou skupin a vydali se na dva různé výlety. První skupina (podle některých „výkonnější a zdatnější“, podle jiných pouze s nízkou mírou pudu sebezáchovy) se od Bohinjského jezera vydala na osmikilometrový výstup kolmo vzhůru na nedaleký kopeček s názvem Vogel. Ta druhá (podle mého názoru rozumnější) skupina se naopak obešla bez 1200 vystoupaných výškových metrů a svůj den poklidně strávila v okolí jezera.

Poslední dva dny byly naplánovány jako relaxační a také byly! Strávili jsme je totiž v přímořském letovisku Portorož. Během našeho přesunu hory – moře, jsme se zastavili ve světově známém jeskynním komplexu Postojnska jama. Návštěva v některých z nás zanechala rozličné pocity. Ve mně třeba, že: Koněprusy jsou velikostně, v porovnání s postojenským jeskynním systémem, velké asi jako zakopaná zavařovačka oproti sklepní místnosti, a také, že chodby a nástupiště vedoucí k jeskynnímu turistickému vláčku jsou modernější než pražské metro.

Poslední den jsme společně zahájili prohlídkou zbytku bývalého městského opevnění, která posloužila i jako osvěžující dopolední sprcha a běh. Stali jsme se totiž obětí pořádné slovinské

bouřky! Poté co jsme se usušili u šálku dobré kávy, dostali jsme rozchod a zbylých hodin do večere každý využil po svém. Někdo vyrazil za historií a kulturou, jiní se vydali nalézt proslulou písčnou pláž, někteří prostě chodili tam, kam je zrovna srdce táhlo. Jisté je, že jsme si to všichni užili naplno.

Přiznám se, že jsem Slovinsko měla vždycky zaškatulkované jako: a) zemi, kde se dítě řekne „otrok“, b) zemi před Chorvatskem, kde se vždycky stojí dlouho na hranicích c) zemi, s blbými dálnicemi a hnusnými benzínkami d) zemi, kterou si všichni pletou se Slovenskem. Avšak tenhle zájezd mi ukázal přesný opak a za to bych chtěla poděkovat všem, již se podíleli na realizaci tohoto výletu. Díky!

Kateřina Hrubá, 6.S

Adaptační kurz 1.S

4. – 6. září, 2019

Naši noví studenti 1.S se pod vedením třídní profesorky Ivany Jirouškové vydali na adaptační kurz. Jako tradičně navštívili středisko Štědrónín.

Třídenní program vedený organizátory společnosti ActiveNature o.s. kolektiv třídy stmelil a připravil na několikaleté společné studium, ale všem také zajistil zábavu na celý den, příjemnou atmosféru a dobré vzpomínky. Aktivita, které studenti hráli, byly zaměřené na spolupráci, domluvu, respekt, důvěru nebo schopnost prosadit svůj názor. Mezi seznamovacími hrami se však neztratily ani adrenalinové aktivity jako slaňování, nebo hry posilující schopnost promluvit před veřejností, tedy divadelní představení.

Třída se s chutí pustila do třídenní přípravy představení s tématem Sněhurka a sedm trpaslíků. Aby však divadlo nebylo tak jednoduché, museli herci ve svých textech využít šest slov, jako jsou „diagonála, kontraproduktivní nebo transportér“. Studenti své představení zahráli poslední den celého kurzu. Samozřejmě hra sklídila velký úspěch, studenti obdrželi bonboniéry na chuť, drobnou kritiku a velké množství pochval a obdivu.

Jako každý kurz byl i tento doprovázen nočním pochodem. Na závěr jsme si užili palačinkovou party, kterou s radostí a chutí uspořádali studenti 1.S v jedné z chatek s vlastní kuchyní. Vybavení kuchyně sice nebylo nejvhodnější, ale umíchat těsto v hrnci a z pánve palačinky sundat nožem studentky a studenti zvládli skvěle.

Matěj Trnka a Sandra Barčanská, 1.S

Před odjezdem studentů na adaptační kurz v jejich pocitech nejspíše probíhal boj mezi nervozitou a těšením; těšení se však stávalo jasným vítězem. Po příjezdu hladkém jako průchod nože máslem se všichni zabydli ve svých dočasných domovech, tedy „útulných“ chatkách na malebných „hráškových“ březích Orlíka.

Poté jsme se po dobrém obědě počali seznamovat s různými aktivitami ze vskutku nabitého programu, který ve středu čítal kupříkladu „tělesnou“ signální šifrovačku. Dále jsme při prolézání „pavučinou“ se vzájemnou pomocí poznali, že každý je z podstaty sobě vlastní tak trochu Spiderman. Při řazení se na kládě dle různých faktorů nám připadlo, že udržet se na kládě vskutku není nasnadě... Zlatým hřebem prvního dne se stala procházka nočním lesem, na níž bylo nejděsivější dosti možná drobné riziko zvrtnutého kotníku....

Poté, co jsme se z namáhavého seznamování dorůžova vyspali, bylo načase pustit se do dalších činností. Zalyžovali jsme si na dřevěných lyžích – a nejen plavání je od té doby synchronizované. A pokud jste si do tohoto okamžiku mysleli, že člověka si nelze posílat jako balónek, pak jste na omylu – zbořili jsme vám tento mýtus hrami postavenými na důvěře, jejichž vrcholem byl takzvaný (a zřejmě lehce obávaný) pád důvěry. A opět nesmí chybět zlatý hřeb, tedy slánění z několikametrové skalky, při němž jsme všichni (někteří nově) přišli na skutečnost, že člověk opravdu není tvorem létavým.

Společně s pátkem přišlo i závěrečné kulturní okénko se sympatickou tváří divadelního představení, ve kterém se naše moderní „mladistvá“ pohádka O Sněhourovi a sedmi trpaslicích těsně umístila na zlatém „bidélku“. A slovíčko závěrem: Pokud by se spolu nějakí lidé vsadili, dozajista by vyhrál účastník mínící, že bychom se s radostí na podobnou akci vypravili znovu.

Natálie Veselá, 1.A

Poznámka třídního, respektive třídní:

Autorka se skromností sobě vlastní nepopsala podrobněji závěrečné divadlo. Byla to pantomima skvěle doprovázející čtený text pohádky. Celá modernizovaná verze Sněhurky byla, představte si, ve verších!

Cesty za kulturou aneb literární exkurze do východních Čech

4. - 6. září, 2019

Již třetí den školy se studenti 2.A a část třídy 4.S vydali pod vedením pana profesora Bořkovce a jeho kolegyní profesorek Krupové a Frouzové na literární výlet. Exkurze trvala tři dny, ve kterých jsme stihli navštívit spoustu krásných měst: Jaroměř, Náchod, Nové Město nad Metují, Hradec Králové a Rychnov nad Kněžnou. S sebou vzal pan profesor Bořkovec spoustu knížek (například Bylo nás pět, Zbabělce a Dvorní šašky), ze kterých nám předčítal na místech, kde se děj odehrával.

Cestou do Náchoda jsme se zastavili v Jaroměři a šli se podívat do Městského muzea, bývalého obchodního centra, postaveného podle návrhu architekta Josefa Gočára, kde jsme si prohlédli výstavu děl Josefa Šímy, Otakara Španiela a Josefa Wagnera. V Náchodě jsme si četli ukázkou z knihy Zbabělci, a pak se vydali po stopách hlavní postavy. Ve skupinách jsme vypracovávali zadané úkoly, které se týkaly různých míst z knihy. Večer jsme se ubytovali v Dobrošově v Jiráskově turistické chatě, kterou navrhl Dušan Jurkovič. Chata disponovala dokonce i svou vlastní rozhlednou, čehož mnozí využili. Později bylo přečteno pár prací popisujících některé obrazy Josefa Šímy a ve skupinách jsme přečetli větu, která nás zaujala, z ukázky, kterou jsme si odpoledne měli přečíst.

Druhý den jsme navštívili zámek v Novém Městě nad Metují, jenž nás zaujal svými zajímavými modernistickými úpravami a výzdobou (Znovu jsme se setkali s Gočárem, ale i s dalšími tvůrci počátku 20. st.). Poté jsme přejeli do Hradce Králové, kde jsme si prohlédli Gočárovy stavby, navštívili Gymnázium J. K. Tyla a Galerie moderního umění. Všemi těmito místy nás provázel pestrý animační program v podobě různých úkolů. Jako příklad bych uvedla psaní krátkých literárních textů, pojednávajících o zhlédnutých obrazech, hledání míst z knihy a následné focení se na nich, nebo také kreslení či focení lžičky v různých uměleckých stylech. Všechny zpracované podklady jsme si vzápětí ukládali do skupinových desek. Poté, co jsme se ubytovali, jsme se zúčastnili promítání filmu Návrat idiota v kostele Českobratrské církve evangelické.

Poslední den jsme navštívili synagogu v Rychnově nad Kněžnou, kde byla výstava Karla Poláčka (originály deníků a dopisů, četba z Bylo nás pět). Ve městě jsme dodělávali naše závěrečné práce – Facebookové profily významných osobností, se kterými jsme na našem literárním zájezdu seznámili. Mezi nimi byl například Josef Gočár, Viktor Fischl, Josef Šíma a Karel Poláček. Závěrem si myslíme, že se exkurze většině zúčastněných líbila a všichni odjžděli plni nových zážitků a vědomostí.

Magdalena Jandová, 4.S

V pondělí 23. září se uskutečnil výměnný pobyt se studenty z německého gymnázia ve Wurzen. Jelikož byli studenti namixováni z různých tříd ve věku od 15 do 17 let, netvořili pospolitý kolektiv. Ubytování bylo zajištěno v jednotlivých rodinách na základě společných zájmů studentů. Pan Dietmar a pan Günter, kteří přijeli jako pedagogický dozor německých studentů, byli ubytováni v místním hotelu. Dopolední program probíhal formou klasického vyučování, kdy němečtí studenti byli do výuky zapojeni a následně pokračoval školou zajištěný program v Praze. Večery se odehrávaly v režii studentů.

První odpolední program byl v podobě literární rallye po Praze v němčině, kdy jsme se po vytvoření několika českoněmeckých skupinek vydali do centra Prahy plnit jednotlivé úkoly.

Druhý den byly na pořadu dne nejnavštěvovanější pražské památky jako např. Pražský hrad, Karlův most, Staroměstské náměstí atd.

Ve čtvrtek jsme vyrazili na celotřídní výlet do Kutné Hory. Výlet odstartovala prohlídka chrámu sv. Barbory. Po obědě následovala prohlídka kutnohorských stříbrných dolů a jako perlička na závěr návštěva kostnice. Nejsme si zcela jisti, zda návštěva kostnice nevyvedla německé studenty poněkud z míry...

Na pátečním programu bylo už jen studenty dopravit do školy, protože po první vyučovací hodině odjížděli zpátky do Německa.

Zajímavé závěry z návštěvy:

- Kečup... Němci si do každého jídla dávali kečup, čímž si myslíme, že poněkud vyvedli z míry i obsluhu radotínské Luny express, když prosili o kečup i na pizzu.
- Velký obdiv si zasloužil Marek Klíma, který se snažil komunikovat v každé situaci, a na bedra mu bylo naloženo průvodcování na Pražském hradě.

Za 5.S Sára Císařová, Maruška Janeková a Lucie Pavlíčková

Poprask aneb Souboj s počasím a ostatními studenty

8. října, 2019

Dne 8. 10. 2019 jsme se jakožto běžci zúčastnili Poprasku, tj. krajské soutěže v přespolním běhu v pražské Stromovce. Bohužel nám počasí nepřálo, bylo velice sychravo a teploty klesly pod 8 °C. Dívky: Hovorková, Kučerová, Fantová, Jasková a Panýrková, které běžely trať dlouhou 3 km, se umístily na krásném 4. místě. Chlapci: Reh, Fulík, Valter, Haňkovský a Šarboch, také nezaostali, a na trati 5 km vybojovali 7. místo. Tyto výkony nám postup do dalšího kola bohužel nezajistily, ale příště se to jistě podaří.

Albert Fulík, 3.S

Imatrikulace 2019 A

1. listopadu, 2019

Letošní imatrikulace prváků a primánů proběhla v dušičkové atmosféře 1. listopadu. Aula radotínské základní školy byla zaplněna nově přišedšími studenty i jejich a rodiči a přáteli školy. Šikovný a ochotný pan Pištělák, práce všeho druhu, zvučil, osvětloval, vyměňoval mikrofony a vůbec, šikovně zařídil, co třeba.

Dušičkového ducha podtrhl i program Columbely, která do svého playlistu zařadila několik duchovních písní, pro radost ale stříhnutých i osvědčenými fláky (Klobouk ve křoví) a též lidovkami na aktuální genderové téma (Bodaj by vás vy mládenci, Což se mi má milá hezká zdáš).

Projevy zazněly dva. První pronesla paní ředitelka Jana Hrkalová. Promluvila k novým studentům, srdečně je přivítala na našem ústavu a popřála jim co možná příjemné a přínosné studium. Jako skvělý mluvčí se osvědčil jeden z našich tenorů pan David Hron. Hovořil o Svátku všech svatých, Dušičkách, Halloweenu a světylkách v nás i kolem nás.

Závěrem stručně o mých pocitech z celé příjemné, veselé i dojemné, formální i neformální události. Ocitla jsem se v obležení dvou báječných skupin mladých lidí. Na jedné straně přede mnou a taky trochu pode mnou seděla moje tzv. nastávající třída. Myslím, že nás čekají pěkné čtyři roky, cítím, že si třída sedla a že mě nevnímá jako svého třídního nepřítele. Už teď se obávám chvíle, až odmaturují, bude se mi po nich stýskat, to mohu s plnou zodpovědností

prohlásit už teď. Snad i kvůli tomu drobnému dojetí a neobvyklé dvojroli sbormistryně a třídní mi uvádění skladeb nešlo, přebrebtů a příšerných vejšplechtů zaznělo nadobýčej.

Další radost mi přinesla Columbella. Skoro dvacetiletá. Zpívala s nadšením, vesele, bezmála bezchybně. Ladilo a slušelo jim to spolu. Na podiu se sešlo čtyřadvacet pěvců a pěvků, včetně tří nováčků, Adélky Součkové z primy, Ivany Měchurové ze 2.A a Zorky Kalinové z kvarty. Na vystoupení se nemohl dostavit jeden začínající, bohužel zrovna nemocný tenor a dva mladí basíci, kteří ještě nezvládli repertoár. Bohdá přibudou další členové či spíše členky. Očekávám, jako obvykle po imatrikulaci, příliv dalších nováčků, či spíše novaček, třeba i z mé třídy...A že se máme na co těšit, před námi je soustředění a vánoční koncert 18. prosince v kostele Na Prádle.

Michaela Šreinová, třídní a sbormistryně

Návštěva FBMI ČVUT – projekt „Experimenty vlastníma rukama“

6. a 21. listopad, 2019

V rámci zpestření klasické výuky bylo nám, studentům přírodovědných seminářů, umožněno navštívit Fakultu biomedicínského inženýrství ČVUT v Kladně. Exkurze proběhla ve dvou termínech, a to sice 6. a 21. listopadu, kdy jsme mohli nahlédnout do nejrůznějších zákoutí výzkumu nejen v oblasti biomedicíny.

Nejprve jsme však byli seznámeni se studijním programem, kde jsme byli informováni o tom, jaké obory fakulta nabízí a jaké jsou možnosti uplatnění po jejich vystudování. Následně jsme se rozdělili do skupin a vydali se vstříc novým poznáním.

Od studentů a profesorů na tamější škole jsme si vyslechli mnoho zajímavých přednášek a také jsme řešili nejrůznější experimentální úlohy. Mohli jsme si ověřit naše schopnosti při podávání první pomoci na figuríně, která projevovale základní životní funkce. Zavedli nás přímo do vědeckých laboratoří, kde jsme připravovali mikroskopické preparáty prvoků, cyanobakterií i řas, a následně je mezi sebou porovnávali. Vyzkoušeli jsme si ovládat naši vlastní mysl počítačovou hrou, která napomáhá dětem s ADHD, aby se naučily zůstat soustředěny. Byli jsme seznámeni s EEG signálem, co jej ovlivňuje, jak se zaznamenává a co všechno z něho lze vyčíst. Dozvěděli jsme se o problematice antén, které se využívají v mobilních telefonech. Pochopili jsme praktický význam 3D tisku v oblasti medicíny, díky němuž mohou vědci tisknout i živé tkáně, a také nám bylo umožněno navrhnout si vlastní 3D objekt. Díky chromatografii, během níž jsme oddělovali dvě složky krve, hemoglobin a vitamin B12, jsme s překvapením zjistili, že krev není pouze červená.

Díky této exkurzi jsme získali nové podněty k přemýšlení o tom, kam můžeme v budoucnu směřovat, co je možno na fakultě studovat a jaké možnosti se nabízejí absolventům v daných

oborech. Návštěvy vysokých škol v rámci gymnaziálního studia by rozhodně neměly být opomíjeny.

Eva Fojtíková a Eliška Bártová, 3. A

„Zapojili jsme hlavu“ a zabodovali v celostátním kole soutěže Bobřík informatiky!

11. – 15. listopadu, 2019

Letošní ročník celostátní soutěže Bobřík informatiky, zaměřené na prověření informatického myšlení, algoritmizace, porozumění informacím a digitální gramotnosti, byl tentokrát vyhlášen s výzvami „Zapoj hlavu ...“ a „Zakousni se do problému ...“. Naši studenti soutěžili v kategoriích Junior a Kadet.

V týdnu od 11. do 15. 11. soutěžící absolvovali internetový online test s 12 náročnými úkoly, které museli zvládnout do 40 minut. Úspěšnými řešiteli se stali ti soutěžící, kteří získali alespoň 120 bodů z maximálního počtu 192 bodů. Naši zástupci si v národní konkurenci vedli velmi úspěšně.

Kategorii Junior absolvovalo 9 našich studentů ze třídy 3.S. a všichni byli úspěšnými řešiteli. Tím jsme výrazně překonali celostátní úspěšnost, která v této kategorii dosáhla 30 %.

V kategorii Junior bylo sestaveno i celostátní pořadí a vyhlášení její vítězové, což bylo 5 % z počtu všech řešitelů s nejlepšími výsledky. Z našich soutěžících bylo mezi vítězi této kategorie 7 studentů:

Dominika Šrámková s plným počtem 192 bodů obsadila celostátně 1. místo (dělené), dalšími vítězi byli Beáta Homolová s 177 body, Ester Horálková, Michaela Kubíčková, Michaela Šimánková, Ondřej Valter a Tomáš Vejpustek (všichni se 172 body).

V kategorii Kadet soutěžilo 12 studentů ze třídy 2.S., z nichž bylo 83 % úspěšných. I tady naši soutěžící dosáhli lepší úspěšnosti, než byla 32% úspěšnost celostátní.

Kategorie Kadet nemá celostátní pořadí, určuje se jen pořadí podle výsledků v rámci každé školy. Nejlepších výsledků z našich studentů dosáhli: Jan Kraus, Jan Krpata, a Sabina Valentová (všichni se 180 body), dále Magdaléna Korecká se 160 body a Kateřina Švehlíková se 152 body.

Všem našim soutěžícím děkujeme za odvahu přijmout výzvu k náročnému soutěžení, za vynikající výsledky a úspěšnou reprezentaci školy!!

Vítězům blahopřejeme!!

Bohumil Černocký

Třída 1.A dostala příležitost nahlédnout do života archeologů, vyzkoušet si jejich práci a odnést si odtud zajímavé poznatky.

Vyrazili jsme k velké budově Archeologického ústavu AV ČR. Co nás za těmi vraty čekalo? Přivítala nás doktorka Helena Březinová, velice milá paní, která nás doprovázela po celou dobu exkurze.

Po stručném úvodu o tom, co je archeologie, čím se zabývá a kde se dá využít, jsme se rozdělili do dvou skupinek – kluky a holky. Členové první skupiny si odešli vyzkoušet hledání informací z historie do velké archeologické knihovny. Dostali otázky, na které jim měly pomoci odpovědět chytré atlasy světových dějin. Základní znalosti v oblastech pravěkých kultur obohatila paní průvodkyně svým pestrým výkladem.

Potom se obě skupiny přesunuly na další „stanoviště“. Hurá na lov! V části archeozoologie jsme nakoukli do života zvířat. „Jak poznáte stravu zvířete podle jeho zubů? Víte, jaký je rozdíl mezi lichokopytníky a sudokopytníky? Jak se postupem času vyvíjel vztah mezi lidmi a zvířaty?“ Odpovědi na tyto otázky nám připomněl archeozoolog a zástupce vedoucího oddělení doktor René Kyselý. Ukázal nám roh pratur, lebku divokého prasete nebo koně, ale i pozůstatky menších zvířat, jako například psa, dravých ryb či želvy. Aby toho nebylo málo, směli jsme si potěžit kus mamutí lopatky, která ve mně při doteku vyvolávala představy, jak celá naše třída pobíhá po lese s oštěpy v rukou a snaží se ubohé zvíře dostat. Pro porovnání jsme si prohlédli drobnou kosti krčka, na které se nikdo neodvážil sáhnout, jelikož se bál, že by z krčka pak nic nezbylo.

Před koncem jsme se ještě zastavili v restaurátorské laboratoři plné nalezených úlomků a střepů keramických, skleněných a porcelánových nádob. „Je to podobné skládání puzzlů!“ lákala nás paní Ljuba Svobodová a my jsme se nenechali déle přemlouvat. Za pokus nic nedáte, ale řeknu vám, nebyla to žádná hračka. Zaměstnanci se však tvářili povzbudivě a přívětivě, a i když jsme nesložili nic uměleckého, vesele nás chválili. To víte, každé milé slůvko jsme ze srdce ocenili.

Bohužel, jak se říká, všechno dobré jednou skončí. I my jsme se brzy museli rozloučit a vrátit se zase do 21. století. Akce nás každopádně všechny potěšila a stmelila náš kolektiv o něco víc.

Závěrem děkujeme panu profesoru Vladimíru Cieslarovi, který v průběhu našeho objevování minulosti vše pečlivě zdokumentoval, byl ochotný pro nás tuto prohlídku zařídit a věnoval nám svůj drahocenný čas. Těšíme se na další nápady, které pro nás vymyslí!

Magdalena Kočí, 1. A

STUDENTI (NEJEN) SOBĚ

15. listopadu, 2019

V pátek 15. 11. 2019 jsme si měli možnost připomenout události sametové revoluce přímo v naší škole. Spolu s pamětníky roku 1989, manželi Svěrákovými a našimi profesory, jsme se přenesli na Národní třídu a nahlídli jsme do zákulisí školních stávek a debat. Zjistili jsme, že přímo na půdě našeho gymnázia, kde studovaly i děti z disidentských rodin, vznikl onen slavný transparent „Kdo, ne-li my, Kdy, ne-li teď“, kterému padla za oběť dvě košťata pana Pištěláka. Pan profesor Sedlák zavzpomínal na svou kariéru novináře, ke které přišel vlastně náhodou, ale věnoval se jí pěknou řádku let. Paní profesorka Veselá nám popisovala stávku a diskuse, které zde probíhaly, a vyprávěla nám, jak se bála reakce rodičů, když s nimi měla mít třídní schůzky, ti ji pak velmi mile překvapili, protože byli „na stejné vlně“. Pan profesor Cieslar se přenesl zpět do svého dětství, paní ředitelka nám připomněla čtením tehdejších inspekčních zpráv složitosti a jakousi bizarnost tehdejší doby, pan zástupce zmínil důležitost osobní zodpovědnosti – nemusíme všichni dělat politiku, ale každý může na sobě pracovat, rozvíjet své vloh a tím prospět ostatním. Celá debata se nesla ve svobodném duchu sametové revoluce, osobní, emotivní příběhy mnohé studenty velmi zasáhly.

Markéta Neubergová, 3.S

O soustředění ve Šlovicích jako pozvánka na koncert

25. listopadu, 2019

Právě jsme se vrátili z vydařeného soustředění, rekordního co do počtu zúčastněných. Což znamená, že přítomno bylo 28 zpěvaček a zpěváků, včetně několika nováčků, dvou mladých basů, jednoho tenora (klarinet, saxofon), jedné altistky, jednoho sólového sopránů a dvou nadějných sopránů z primy. V potu tváře jsme pracovali na vánočním programu.

Sobotní večer nám zpestřilo bývalé členstvo, tentokrát přijely dva plně obsazené osobní automobily. Bylo pěkné

se zase setkat s novomanželi, jejichž požehnaný vztah vznikl právě v Columbelle. Příjemně se povídalo i zpívalo s mladými magistry, inženýry i úspěšnými podnikateli, jejichž gymnaziální léta jsou spjata s GOP a Columbello. Těch vzpomínek, písniček, legrace...

Do koncertu nás čekají ještě tři zkoušky, máme tedy snad naději náročný program dopilovat. Ta přece umírá poslední...

A proto: Srdečně zveme studentstvo i profesorstvo GOP, též rodiče a přátele školy, pana školníka, všechny kamarády, příbuzné, milé, sympatizanty a vůbec hudbymilovné lidi dobré vůle na koncert Columbelly v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle dne 18. prosince v 18:00.

Michaela Šreinová

BEST IN ENGLISH

29. listopad, 2019

Na konci roku 2019 se naše škola podruhé zúčastnila soutěže v anglickém jazyce pro studenty středních škol ve věku 14-19 let nazvané Best in English. Tato soutěž je unikátní svým mezinárodním rozsahem, své síly v letošním, devátém ročníku, porovnálo 16 462 studentů z 624 středních škol z 25 států převážně střední a východní Evropy. Ti se na školních počítačích připojili na stránky www.bestinenglish.org a pokusili se co nejlépe vyřešit cvičení zaměřená na gramatiku, slovní zásobu a poslech.

Za naši školu se soutěže zúčastnilo 16 studentů ze dvou nejvyšších ročníků studia. A jaké jsou výsledky jejich snažení?

Na 1. místě se umístila Karolína Umová z 6.S se ziskem velmi slušných 106,5 bodů, přičemž absolutní výherkyně z Estonska jich měla 113 a nejlepší student z České republiky 112. Karolína se tak umístila na 51. místě mezi studenty z České republiky – celkový počet soutěžících Čechů dosáhl počtu 6555 (!) a zároveň na 154. místě na světě, tedy z výše zmiňovaných 16 462 studentů!

Druhé místo na naší škole patří neméně nadané Rebece Lánské také z 6.S se 106 body (60. místo v ČR, 175. na světě).

Na bronzovou příčku studentů naší školy dosáhla Marie Janeková z 5.S s pěknými 103 body.

Všem účastníkům soutěže děkujeme za vzornou reprezentaci školy. Díky nim se Gymnázium Oty Pavla umístilo na 14. místě ze 43 škol v Praze, 62. místě z 243 škol v České republice a 146. místě ze všech škol, které se soutěže zúčastnily.

Jana Stenská

Návštěva Poslanecké sněmovny a Senátu

6. prosince, 2019

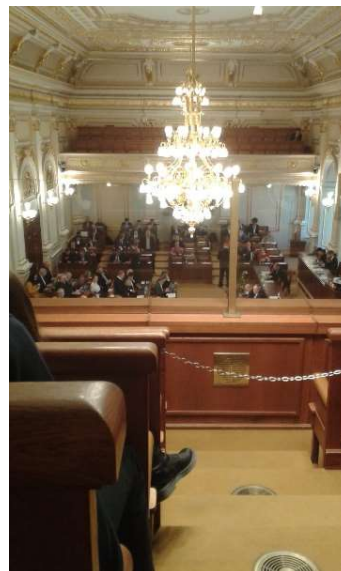
V rámci snahy o prohloubení politologických znalostí navštívily letošní maturitní ročníky první prosincový pátek Parlament České republiky. Za doprovodu profesorky Marešové a Kloučkové jsme se na zhruba čtyřicet minut mohli stát v Poslanecké sněmovně pozorovateli jednání o novele zákona na ochranu zvířat.

Průběhem jednání jsme byli všichni poněkud překvapeni, jelikož takovou míru nezájmu o výklad neprojevujeme ani my, a to za docházku nejsme placeni. Po prvotním šoku mnoho z nás jistě souhlasilo s poznámkou poslance Bendla (ODS), který přirovnal parlament ke zvířatům. Bylo zajímavé pozorovat, jak takové jednání a hlasování probíhá.

Po návštěvě Poslanecké sněmovny Parlamentu jsme se po krátkém čekání přesunuli na prohlídku Valdštejnského paláce, kde sídlí Senát České republiky. Krásnou budovou a její historií nás provedla velice milá průvodkyně, jež svůj výklad dokončila v bývalé luxusní konírně, která byla po revoluci předělána na sídlo senátu, který slíbil, že hlavní sál zůstane přístupný veřejnosti, stejně jako celý palác.

Jsme rádi, že jsme měli možnost pozorovat, jak se tvoří naše politická realita, a také oceňujeme reprezentativní prostory, ve kterých se často bohužel dějí nerepresentativní události.

Matěj Cabadaj (6.S)

Zahraniční lyžařský zájezd do Alp

10. – 14. prosince, 2019

10. – 14. 12. 2019 se část tříd 4.S, 2.A a 3.A zúčastnila lyžařského zájezdu do rakouského Saalbachu – Hinterglemmu.

Vše začalo větrného úterního odpoledne, kdy jsme se v počtu 40 studentů shromáždili před autobusem společnosti CK OK, kam jsme naložili sebe i svá zavazadla a vyjeli jsme. Na chatu jsme dorazili pozdě, takže jsme se jen vybalili, poslechli si pár informací a šli spát. Další den jsme se už ráno vypravili na svoji lyžovačku či prkeňačku. Podle tříd jsme se rozdělili k instruktorům, se kterými jsme lyžovali, prknovali a vyvažovali papoušky.

Po návratu na chatu a večeři následovala zajímavá přednáška a po večerce už všichni kulišáci i kulišačky vzorně spali. V podobně pohodovém duchu se nesly i další dny našeho zájezdu až do soboty odpoledne, kdy jsme se opět naskládali do autobusu a odjeli domů do Prahy.

Zájezd byl skvělý a celému instruktorskému týmu za něj děkujeme.

Ema Kándlová, studentka 4.S

3. S v infocentru SÚRAO

13. prosince, 2019

V pátek 13. prosince 2019 jsme se s paní profesorkou Svobodovou a panem profesorem Černockým vypravili na návštěvu informačního střediska SÚRAO– Správy úložišť radioaktivního odpadu v Praze.

Návštěva předčila má očekávání. Téma radioaktivity mě vždy zajímalo, zdá se mi významné i z hlediska dnešní doby, kdy řešíme klimatickou změnu. V úvodu jsme se dozvěděli, že všechno (i my) je radioaktivní. Je to díky vesmírnému záření. Důležité ale je, že radioaktivitu přijímáme i odjinud a že máme nepřekročitelnou hranici dávky radioaktivity, které můžeme být vystaveni. Poté by bylo zasaženo naše zdraví. V prostoru informačního střediska jsme se mohli díky instalovanému detektoru částic radioaktivního záření na vlastní oči přesvědčit o tom, jak rychle se rozpadá vzorek obsahující izotop americia, že alfa částice je možné odstínit listem papíru a na konci přednášky vyhodnotit počet detekovaných částic alfa, beta i gama.

Přednášející mluvil poutavě, k tomu pouštěl i hezky zpracovanou prezentaci a dokonce i jedno video. V něm jsme se dozvěděli (a myslím, že nás to všechny zajímalo), že úložiště jsou sama o sobě bezpečná. Měštům nehrozí poškození, pokud by v jejich okolí byl vybudovaný sklad radioaktivního odpadu.

Na závěr bych řekla, že jsem ráda, že jsme měli možnost se o této problematice dozvědět něco víc a poznat jednu z důležitých oblastí našeho světa.

Amélie Štěpánková, 3.S

Radioaktivita je všude kolem nás, radioaktivnímu záření jsme v průběhu svého života vystaveni všichni, jeho míra závisí na tom, kde žijeme, jak často a na jaké vzdálenosti využíváme leteckou dopravu, jakou profesí se zabýváme. Největším zdrojem radioaktivity u nás je plyn radon, který je i jednou z příčin rakoviny plic.

Radioaktivní odpad vzniká ve zdravotnictví, výzkumných laboratořích, jaderných elektrárnách. Uskladňuje se v sudu o objemu 100 litrů, který se vloží do dalšího sudu o objemu 200 l. Prostor mezi oběma sudy se vyplňuje betonem, větší sud zevně chrání antikoroziční nátěr. V České republice se nacházejí tři úložiště nízké až středněaktivního radioaktivního odpadu: Richard, Dukovany a Bratrství. Zatím nemáme žádné hlubinné úložiště pro ukládání silně radioaktivního odpadu, který vzniká v jaderných elektrárnách. Vyhořelé jaderné palivo ještě zůstává aktivní po dobu až 100 000 let. Takové úložiště se musí nacházet nejméně půl kilometru pod povrchem. Výběr vhodné lokality je velmi složitý proces, který v uvažovaných lokalitách často naráží na odpor veřejnosti. Výstavba je finančně velmi náročná, uvažuje se o jejím zahájení kolem roku 2050 a uvedení do provozu nejdříve v r. 2065.

Michaela Šimánková, 3. S

Nikolas Winton: Ztělesnění lidskosti

13. prosinec, 2019

Dne 13. 12. 2019 se věkem středoškolská část gymnázia zúčastnila v radotínském kině programu Nikolas Winton: Síla lidskosti. Větší část tvořil dokument o nezištném konání nenápadného anglického mladíka, v druhé části programu pan Zdeněk Tulis, jeden z tvůrců filmu, odpovídal na otázky a zmiňoval zajímavé podrobnosti o výjimečné osobnosti. Nikolas Winton před vypuknutím 2. světové války zachránil z Československa 669 dětí. Za svou prohu považoval nevypravení posledního, největšího transportu s 250 dětmi, protože v září, kdy měl vlak vyjet, vypukla válka a hranice se uzavřely. Zaujalo mě, že byl sir Winton natolik skromný a slušný člověk, že považoval tuto úžasnou záchranu jen za malou a zanedbatelnou část svého života a neřekl o tom ani své manželce. Ta dokumenty související s touto neuvěřitelnou akcí objevila na půdě čistě náhodou. Ani samy zachráněné děti dlouho nevěděly (celých 50 let!), kdo je zachránil. Mysleli si, že to byla nějaká velká mezinárodní charitativní organizace. Jakmile se Wintonovy děti, zachráněné děti, dozvěděly, kdo jim pomohl, změnilo jim to život. Začaly mít pocit, že mají dluh za svůj život a začaly tento dluh splácet dobročinnými aktivitami. Velmi dojemné bylo setkání Wintonových dětí v TV studiu se svým zachráncem (pro kterého to bylo překvapení).

V jednom z rozhovorů sir Winton zmínil, že v životě jsou důležité dvě věci: etika (obyčejná lidská slušnost) a umění kompromisu. Tato moudrá slova jsou neustále aktuální.

Byl to také člověk plný životního elánu: když řídil ve svých 100 letech, vzali mu na 5 let řidičský průkaz a on byl nešťastný, co bude těch dalších 5 let tedy dělat...

Tento vzácný člověk zemřel 1. července 2015 v úctyhodném věku 106 let.

Film (i následné vyprávění) nás velmi zaujal a zanechal v nás silnou citovou stopu. Jak to zmínil Václav Havel po setkání s N. Wintonem: jeho pozitivní vyzařování (i v této zprostředkované formě) funguje a mění životy.

Ester Horáková, 3.S

Konec roku 2019 s Columbellou

18. prosinec, 2019

18. prosince v 18:00 vystoupila Columbella se svým vánočním programem v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle. Koncert byl do jisté míry tradiční, tedy veselý, pestrý, a věřím že i vydařený, do jisté míry ale novátorský. Novinka se týkala závěru...

Tedy popořádku: Jako vždy před začátkem tekly nervy. Na příklad: Přijede, či nepřijede Ondra z Berouna včas, aby zahrál s Říšou klarinetový dvojhlas jako úvod??? Přijel, ale na poslední chvíli, takže si to pánové spolu nestihli vyzkoušet. Proto tedy náš čerstvě přijatý R.Kobza (tenor, klarinet, saxofon) nesl tíhu úvodního sóla na svých mladých plecích. Adeste zvládl, sbor nastoupil, zapěl, společně pohlédl k andělskému kůru... Následoval mix vánočních zpěvů, spirituálů apod. Publikum se bavilo, zvláště když sbor poklesl down, down, do hlubokého dřepu. Některé skladby jsme předvedli vážně (Aleluja, Maria v lese), jiné s komickými prvky, pohybovými i zvukovými (Old time religion). Slyšeli jsme G. F. Telemanna

zahraného na dvoje housličky (A. Krutská a A. Janáková), také že je všechno v pořádku (O. Valter – excelentní klarinet, A. L. Webber), krásnou osobní meditaci varhanní na téma Moje cesta (M. Šefčík). Některé koledy byly doplněny našimi zdatnými instrumentalistkami (A. Kabátová – klavír, Lucie Schrötterová – příčná flétna, A. Krutská – housle, R. Kobza – klarinet). O dobrých novinkách starých 2 000 let promluvil David Hron (farář, tenor). V průběhu vystoupení byli představeni noví členové: O Ríšovi již byla řeč, dále přišli dva basové (M. Kreucigger, M. Müller), jedna nadějná altistka (I. Měchurová), Dva mladičké soprány z primy (L. Ježková, J. Pavlová), další nepřeslechnutelný soprán z kvarty (Z. Kalinová, zazpívala si rovnou sólo v Somebody is knocking). Ne všichni ale mohli přijít, některé slabší jedince sklátila klasická předvánoční chřipka. Michnova Vánoční roztomilost se nám podařila v ještě svižnějším tempu než obvykle.

A nyní k tomu závěru: Připravila jsem pro svůj současný sbor dárek jako překvapení, či překvapení jako dárek. Již asi dva měsíce předem jsem čile korespondovala s bývalým členstvem, že se přidá na přidavek... (jak příznačné). Takže po potlesku a prvních květinách (díky!) jsem vyzvala bývalé členy, aby se zvedli z publika a zapěli Swing low (noty jsem jim pro jistotu rozeslala, kdyby, někteří třeba po deseti letech, písničku už zapomněli...) Takže k necelým třiceti zpěvákům se přihrnulo dalších 12 pěvců. Pak jsem stála mezi nimi, dirigovala, smála se, ba i slzičku zatlačila. Inu, sbor jsem založila před 19 lety, za rok bude významné výročí. Věřím, že jsme dali vzniknout nové tradici. Některé tradice totiž vznikají podivuhodně rychle. Následná vynikající společná večere zdárně propojila starší i mladší zpěváky, zpívalo se, hrálo, hodovalo, moc příjemné to bylo.

Zásluhou bývalého členstva vznikla též nahrávka, kvalitní, ale bohužel neúplná. Prostě si ten zážitek společného zpívání musíme uchovat všichni v paměti. A půjde to snadno, příjemné zážitky vydrží dlouho, pomáhají člověku přežít. Celý ten koncert byl zkrátka pozitivní, početné publikum laskavé, krásný kostel nacpaný, malinké dětičky mých bývalých studentů hodné. Co víc si přát?

Na koncert Na Prádle navázalo ještě krátké vystoupení ve škole na schodech, které znamenají... obvykle přicházející prázdniny. Stejně tak letos.

Tím končí naše komédie, respektive rok 2019 s Columbellou, smíšeným pěveckým sborem Gymnázia Oty Pavla.

Michaela Šreinová

Sportovní lyžařský kurz 2.S

5. – 11. ledna, 2020

Hned po prázdninách, 5. ledna, jsme vyrazili na lyžařský kurz do Špindlu pod vedením pana profesora Dostála. Cesta autobusem byla více než zelená. Ne že by nám semaforey přehnaně svítily zeleně, ne, to krajina byla zelená. Louky jako v dubnu, okolí jako by se zrovna probouzelo ze zimního spánku... Prober se, přírodo, je začátek ledna! Však ona za to příroda sama nemůže. Ale to už bych tu začala psát o důsledcích globálního oteplování a negativních činech člověka a to... Řekněme, že to s naším lyžákem nesouvisí..., i když souvislosti se samozřejmě dají nalézt všude, aneb „Všchno souvisí se vším“, no ne?

Zpět k lyžařskému kurzu. Autobus zastavil před sjezdovkou a my se po ní neochotně museli vydat nahoru; tmou k naší chatě Horalce.

První čtyři dny se lyžovalo. Tři družstva si lyžovala podle svého a musím říct, že podmínky byly více než dobré. Aspoň první tři dny; ten poslední jsme si totiž hromadně zahráli na zmoklé slepice. Teda spíš zmoklé slepice v lyžařských brýlích. Zpět do kurníku jsme se tudíž vrátili o něco dříve než obvykle.

Další den už na nás čekala dlouho slibovaná túra. „Já jim dám procházku,“ říkal pan profesor Dostál, „to bude celodenní vysokohorská túra!“

A taky že byla. Výhled byl podobný, jako když se nacpete do sauny s parním nárazem. Žádný. Právě kvůli tomu se plán značně změnil. Místo šlapání po hřebenech jsme šli okruh ze Špindlerovky přes Petrovu a Moravskou chatu. Na konci dne jsme byli zničení, ale stejně nám to nebylo nic platné.

Bylo ráno 11. ledna a my se ještě před odjezdem vydali na jednu „vysokohorskou túru“. Ale byla značně kratší, navíc nám přálo počasí. Panorámata byla nádherná, všude kolem zelené jehličnany, modré nebe a zasněžené kopce v dáli. Slunce nám hřálo do zad. Všichni známe to přirozené ticho přírody přerušované jen zvukem vleku a křupáním sněhu pod nohama...

Ale ve Špindlu bylo fakticky krásně.

Rožková Alena 2.S (a spol)

Náš 1. LVK

11. – 17. leden, 2020

Náš dlouho očekávaný lyžařský zájezd do Špindlerova Mlýna nezačal zrovna nejlíp. Již při nakládání bagáže do nitra autobusu vyšlo najevo, že jedna nejmenovaná kamarádka si nesbalila věc pro sjezdování celkem důležitou. Lucka zapomněla helmu. A nebyla sama, kdo nebyl kompletní. Jeden z Martinů u sebe neměl prohlášení o svém zdraví a povolení k volným jízdám. Helma se na poslední chvíli přičítala v autě spolu s Lucčiným tátou, avšak bezinfekčnost se k profesorům nedostala. Skončila ztracena kdesi ve škvíře u okénka auta

Martinova bratra. Většina účastníků zájezdu stále netuší, jak se tam dostala. Nakonec jsme přece jen všichni seděli v autobusu a vyrazili do velehor Krkonoš.

Ve Špindlerově Mlýně nás čekalo nemilé překvapení. Sněhová pokrývka byla namrzlá a velice nedostatečná. Naštěstí existují sněžná děla. S vynaložením velkého úsilí jsme se po klouzající cestě vydrápali až k chatě Horalka, která se po následujících šest dní stala naším útočištěm.

Lyžování probíhalo, až na pár událostí, bez problémů. To se třeba Ondra a Jirka rozhodli prozkoumat trochu jinou cestu než naši a museli sjet svah téměř nezasněžený. Ale jinak jsme si zasjezdovali výborně. Krásná mlha. Asi dva dny nám však štěstí přálo a bylo jasno.

Ačkoliv na kuchařských výtvorech chaty jsme si moc nepochutnali (2x guláš, potom čočka, šunkofleky atd...), myslím, že se náš LVK celkem vydařil. Po večerech jsme s maximální nepozorností naslouchali přednáškám o lyžování a utráceli úspory za hraní kulečnicku.

Domů jsme se dostali všichni. Tedy až na Vítkovy boty, které zůstaly zapomenuty na Horalce. A všichni jsme se těšili, jak si doma konečně pochutnáme na nějakém dobrém jídle.

Tereza Marešová, 1.A

Projektový den: Naděje a hrozby dneška

30. leden, 2020

30. 1. 2020, ještě před tím, než studenti dostali vysvědčení, se konal již potřetí Projektový den. Letos proběhlo deset přednášek či workshopů, které se nějakým způsobem týkaly tématu Naděje a hrozby dneška. Studenti si mohli předem vybrat z těchto okruhů: 1. Život v příbojové zóně křídového moře (Mgr. Martina Kočová, PhD.) 2. Krajina kolem nás jako archiv klimatických změn (Doc. Mgr. Lenka Lisá, PhD.) 3. Fyzika hrozeb a nadějí (Vít Boček) 4. Evropský parlament zevnitř (Adam Široký) 5. Vystupování před lidmi (moderátor Václav Kuba) 6. Média dnes (redaktorka ČT Pavla Kubálková) 7. Korupce: kořeny a podoba současného problému (někdejší viceprezident NKÚ Václav Peřich) 8. Ukončení bezdomovectví (vedoucí terénní služby Armády spásy Jan Desenský). Poslední dva workshopy vedli naši kolegové: 9. Šifrování (Luděk Sedlák) a 10. Roboti (Eva Marková). Stejně jako předešlé roky i letos si studenti odnesli z programu nové informace a snad i zkušenosti.

Jednotlivá témata byla reflektována v českém, anglickém, francouzské, německém jazyce, o workshopech debatovaly některé třídy i se svými třídními.

V úterý 3. 3. 2020 na tento program navážeme novým formátem, a to Debatním fórem, kterého se zúčastní zástupci tříd, ovšem za nemalé a aktivní podpory svých třídních kolektivů.

Pavlina Krupová

Certifikátníci

2019/2020

Na konci minulého roku se maturanti ze 4. A rozhodli podstoupit mezinárodní zkoušky z anglického jazyka FCE, nebo CAE. Úspěšné složení této zkoušky prokazuje znalost anglického jazyka na úrovni B2, v případě CAE úroveň C1. Tyto testy zaštiťuje prestižní Cambridge University a zkouška se skládá z pěti částí, a to z gramatiky, čtení, psaní, poslechu a ústního projevu.

V září se 12 žáků z této skromné sedmnáctičlenné třídy rozhodlo udělat zásadní krok a vybrat si termín a místo pro složení této zkoušky. Stála před nimi tedy výzva, k níž se postavili se vši zodpovědností a začali se intenzivně připravovat. Každým dnem se zlepšovali pod taktovkou profesorky Evy Markové, která jim byla v průběhu celého procesu silnou oporou.

Prvním statečným, který se rozhodl přihlásit již na říjnový termín, byl Vojtěch Vrecion. I přes velmi negativní pocity ze svého výkonu se nakonec stal prvním úspěšným držitelem certifikátu CAE ze třídy 4. A. Na začátku listopadu úspěšně složila zkoušku CAE Kateřina Doškářová. Po ní následovala nejpočetnější skupina – 5 kandidátů na CAE a 3 na FCE. Podpoření byli jejich skvělou třídní profesorkou Evou Markovou, která ve stejný den skládala zkoušku CPE (úroveň C2). V únoru jako poslední podstoupila zkoušku Tereza Hovorková. Sen se stal skutečností a všech 12 statečných obdrželo své certifikáty! Za speciální zmínku stojí úspěch Petra Berdycha, kterému se podařilo zkoušku CAE složit na 203 bodů z celkových 210 a vysloužil si tím certifikát nejvyšší úrovně – C2!

Nutno podotknout, že třída 4. A má také dva držitele certifikátů z německého jazyka, které zaštiťuje Goethe-Institut. Denisa Truijensová tak mimo certifikát CAE obdržela Goethe Zertifikat B1 a Vojtěch Horký se pyšní certifikátem Goethe Zertifikat B2.

Od školního roku 2015/2016 je ministerstvem školství povoleno, aby diplomy z mezinárodních jazykových zkoušek nahrazovaly profilové maturity. Je však na zvážení ředitele každé školy, zdali se touto vyhláškou bude řídit. Naše paní ředitelka návrh podporuje, a tak si mohou studenti ulevit od jednoho maturitního předmětu.

Všem držitelům certifikátů gratulujeme!

Vojtěch Vrecion

Nečekaného, ale o to cennějšího úspěchu dosáhli šachisté GOP na Pražském přeboru škol, který se konal 3. února na ZŠ ve Štěpánské ulici. V těžké konkurenci mezi 15 družstvy obsadil náš tým 5. místo a byl za svou snahu a výkony odměněn dortem. Sportovně musíme přiznat, že nám přála štěstěna v podobě příznivého losu, ale na to se historie, jak známo, neptá.

Konečné pořadí po 7 kolech

1.	Gymnázium Jana Keplera A	25,5	110,5
2.	GCHD 1	24,0	106,0
3.	Gymnázium Arabská	16,0	99,5
4.	Mensa S	15,0	120,0
5.	Gymnázium Oty Pavla	15,0	74,0
6.	PORG A	14,5	120,5
7.	Gymnázium J. Seiferta	14,5	113,5
8.	Gymnázium Jana Keplera B	14,5	90,5
9.	GMHS, Praha 3	14,0	102,0
10.	Gymnázium Jana Nerudy	13,5	77,5
11.	GCHD 2	13,0	107,0
12.	GYBU	13,0	80,5
13.	Gymnázium Písnická	12,5	91,0
14.	Gykas	9,5	96,5
15.	Gymnázium Elišky Krásnohorské	8,5	86,0

Nejúspěšnějším naším hráčem byl tentokrát na druhé šachovnici Petr Lorinčík se ziskem 5 bodů z 6 partií, ale poděkování za dobrou reprezentaci naší školy patří celému týmu, který nastupoval v sestavě Matěj Mareš, Petr Lorinčík, Adam Golec, Julie Musilová, Jan Birgus a Vojta Postupa. Tak ať se daří i na dalších soutěžích, z nichž tou nejbližší bude tradiční turnaj na VŠFS ve Vršovcích. Gens una sumus!

Luděk Sedlák, vedoucí šachového kroužku

Pozvánka na maturitní ples

4. února, 2020

Vážení rodiče, profesori a přátelé gymnázia,

je mi velkou ctí pozvat vás na maturitní ples tříd 6. S a 4. A, který letos připadá na 27. února 2020.

Všichni jste proto co nejsrdečněji zváni do Radiopaláce, kde pro Vás bude připraven pestrý program, obsahující nejen vystoupení maturantů, ale i profesionální taneční vstupy. K tanci i poslechu nám bude hrát jako tradičně kapela Brand New Band. Zkrátka těšit se můžete na spoustu věcí, od překrásných mladých lidí s šerpami, přes dechberoucí taneční výkony, až po zážitky, které Vás budou hřát nejen při chmurném počasí.

Program začíná v 19:00, nicméně Vás musíme laskavě požádat o příchod o minimálně 30 minut dříve, abychom zamezili odbavovacím nesnázím v šatně. Časnějším příchodem získáte jistotu, že připravený program uvidíte již od samého začátku.

Vstupenky jsou k dostání v budově školy.

Jménem maturantů tříd 4.A a 6.S Vojtěch Horký

Mladí, krásní v pohybu aneb Maturitní ples 4.A a 6.S

27. února, 2020

Několikaměsíční přípravy na slavnostní událost byly zúročeny 27. 2. 2020. Do sálu postupně přicházeli naši dospělí studenti, zatím v oblečení pro předtančení, zato s krásnými účesy a perfektním make-upem. Někteří na své vizáži pracovali opravdu dlouho, proto také na dopolední vyučování přišlo pouze 6 statečných mužů z 6.S a 6 statečných mužů i žen ze 4.A.

Asi jsme taky zanechali pořádnou ekologickou stopu, protože i po velice náročném a nápaditém předtančení (4.A olympijské hry, 6.S dějiny hudby) natužené účesy vydržely a studenti byli stejně atraktivní i při oficiální ceremonii šerpování, tentokrát už ve slavnostních róbách. Celým večerem nás důstojně provázeli Albert Fulík (3.S) a Tereza Součková (5.S). Paní ředitelka poděkovala profesorkám třídním za jejich nasazení nejen na poli vzdělávacím. Jedno oko nezůstalo suché při tanci studentů s profesory (každý plakal možná z jiného

důvodu...) a kdo po této produkci zůstal citově nezasažen, dojal se při tanci studentů s rodiči. Půlnoční překvapení byla nápaditá, stejně jako obě maturitní třídy po celé jejich studium. Nejdříve vystoupili studenti 6.S v rafinovaných maskách, kterými byly obličeje milovaných profesorů, a předvedli uvolněné taneční kreace skupin, sestavených samozřejmě podle předmětových sekcí. Následovalo vystoupení 4.A, fantazijní hra se světly a pohybem, propojená s motivy květinových dětí.

U obou tříd jsme obdivovali kreativitu a totální nasazení v oblasti přípravy na maturitní ples. Krev, pot a slzy se přetavily v úsměvy, radost a dojetí. Milí studenti, dokázali jste, že to dokážete!

Držíme vám všem pěsti, ať se totéž odehraje v oblasti maturitní přípravy! Obzvláště teď, když jsme načas propojeni jen virtuálně a zodpovědnost přípravy leží především na vás...

Pavčina Krupová

Učíme se debatovat

3. března, 2020

V úterý 3. března se utkaly dva studentské týmy v Debatním fóru. Diskutující měli před očima celé školy obhajovat, nebo vyvracet tvrzení, že za třicet let se bude většina lidí žít lépe než dnes. Argumenty se přitom měly točit kolem problémů a vývoje klimatu, Evropské unie, médií a bezdomovectví.

Celá akce navazovala na Projektový den, který na konci ledna uzavíral první pololetí, a měla být ukázkou toho, jak nějakou sérii besed zužitkovat. Studenti, kteří navštívili v průběhu

Projektového dne různé besedy, se v rámci týmu „obhájců“ a „odpůrců“ výše zmíněné teze dohodli, kterému z témat se chtějí věnovat. Poté měli zhruba měsíc na to, aby v daných oblastech pronikli co nejvíce do hloubky a promysleli si argumenty na samotné setkání.

Jedním z předsevzetí, které si pořádající dali, bylo co nejvíce zapojit publikum. Přihlížející v závěru kladli dotazy a mohli se přímo vyjádřit, ale především přes mobilní telefony vyjadřovali u deseti sporných otázek vlastní postoje. Těsně před odchodem také písemně hlasovali, který řečník se jim zdál nejpersvědčivější. Nejvíce zaujali Albert Fulík na straně skeptiků a Tereza Svobodová ze skupiny optimistů.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o první ročník Debatního fóra, se akce nerodila snadno. Již oznámení, že každá třída by měla vyslat do diskusního klání svého zástupce, budilo v některých učebnách rozpaky, brblání či zděšení. Organizátoři jsou každopádně rádi, že debata proběhla, ačkoli jsou si vědomi desítek, ba stovek nedostatků.

Z nich vyplynuly také stovky, ne-li tisíce otázek: Kolik studentů se má v jednotlivých týmech sejít? Jak by se měli vybírat? O čem by se mělo vlastně diskutovat? Jak téma určit? Jak se na besedu připravovat? Jak dlouho, jakým způsobem a jak důkladně? Víme vůbec, co znamená hluboká příprava? Neměli by se do debaty zapojit i učitelé? Jak vypadá dobrý argument? Jak vypadá dobrá reakce na něj? Je nám jasný rozdíl mezi tvrzením a argumentem, kterým ho podkládáme? Je umění diskutovat, vybírat to nejpodstatnější pro dané téma tak trochu vrcholem celého vzdělávání? Nebo jde v případě takovéto debaty jen o chvilkové zpestření běžné výuky?

Martin Bořkovec

Loučení s absolventy

15. červen, 2020

Po týdnu maturitních zkoušení jsme konečně mohli prohlásit: máme hotovo! Letos se studentům podařilo dokonce (i přes nelehké období) udržet čisté skóre. Všichni studenti zkoušky zdárně složili. 4.A solidárně počkala na slavnostní zakončení u řeky v pondělí 15. 6. 2020 a obě třídy pak převzaly z rukou svých třídních (4.A – Mgr. Eva Marková, 6.S – Mgr. Pavlína Krupová) maturitní vysvědčení. Slavnostní událost, tentokrát i s rodiči, se odehrála ve čtvrtek 18. 6. 2020 v 16.00 v aule ZŠ. Paní ředitelka GOP, RNDr. Jana Hrkalová, přivítala studenty, učitele i hosty a pronesla vřelá slova směrem ke studentům. Svou promluvou studenty podpořil i Mgr. Karel Hanzlík, starosta MČ Praha 16. Na

svá studentská léta s humornými i tragikomickými příhodami zavzpomínala děvčata z 6.S (Kateřina Hrubá a Karolína Umová) a za 4.A vtipně promluvil Vojta Horký. S nelehkým srdcem se „se svými dětmi“ loučily matky třídní. Po oficiální ceremonii následoval maturitní večírek, tam už se jen povídalo, tančilo, jedlo, pilo a veselilo... Sama za sebe musím říct, že mi obě třídy budou chybět, ti moji samozřejmě víc. Není to jednoduché po šesti letech vypustit své ratolesti do světa.

Pevně věřím, že se všichni v životě dobře uchytlí! Celým slavnostním podvečerem nás svým slovem provázel Albert Fulík (3.S) a hudební zpestření zajistila Michaela Šimánková (3.S) se svým akordeonem. Těší mě, že i v řadách mladších studentů máme takové výrazné talenty! Díky skvělému vedení, pedagogům, rodičům a samozřejmě studentům za krásné roky. Milí studenti, věřte, že dveře GOPu vám budou vždy otevřeny!

Pavčina Krupová

Předávání vysvědčení

15. června, 2020

Předávání závěrečných vysvědčení školního roku 2019/20 na Gymnáziu Oty Pavla se tentokrát neslo v úplně jiném duchu v porovnání s minulými obdobími. Konalo se netradičně na různých místech v blízkosti školy u řeky Berounky a byla to první skutečná, živá třídnická hodina – setkání všech žáků třídy se svým třídním učitelem – po dlouhé karanténě pauze, kdy nejen výuka, ale i třídnické hodiny probíhaly on-line.

Většina třídních učitelů zvolila Místo u řeky s dominantou kostela sv. Petra a Pavla, někteří vybrali zahradu školy, jiní nově rekonstruovanou zahrádku Beach volejbalu nebo louku U Pigiho v Lázních dále proti proudu řeky. Se studenty jsme si v tento pro nás všechny sváteční den povídali také o tom, zda nás výjimečná doba v něčem posunula, co jsme se nového naučili a na co se těšíme v zítřk

2020. Více se dočtete v článku Mg. Pavlína Krupové Období karantény aneb Co nás ne zabilo, to nás posílilo.

RNDr. Jana Hrkalová

Columbella po koruně aneb Břežany open 2020

5. – 6. červenec, 2020

Po velmi divné a dlouhé době jsme se rozhodli začátkem prázdnin se normálně sejít, jak to máme v posledních několika letech ve zvyku. Před rokem nám columbellí setkání zhatila jiná akce, velmi pozitivní, slušnou částí sboru stejně navštívená. Ano, hádáte správně, jednalo se o svatbu. Letos byla tato dvojice omluvena, pochopitelně, cestování s tříměsíčním špuntem není jen tak.

Na skromné chaloupce v Břežanech se nás tentokrát mnoho nesešlo, všechno je, zdá se, po pandemii trochu jinak. Ze současných studentů nakonec nepřišel nikdo, skolily je nemoci, dovolené, brigády, rodiče a jiné komplikace. Ukázali se ale jiní, věrní, vesměs už absolventi, a to nejen našeho gymnázia...

Všichni jsme se těšili na kontakt se svou sociální skupinou, není divu, po tom čtyřměsíčním odříkání. Abstinenci příznaky ale zahnal veselý kolektivní zpěv, vyprávění, povídání, někdy skoro přednášky, množství hudebních nástrojů, mraky společných písní... Instrumentální složení doprovodné kapely bylo tentokrát dost originální, posuďte sami, dvě ukulelistky, jeden saxofonista, jedna kytaristka, dva kytaristi. U ohně u lesa se zpívalo a hrálo krásně.... Jen jsme si dokázali, jako vždycky, že písně z repertoáru Columbely nám při takovéto příležitosti prostě nejdou.

Při srdceryvném loučení sbormistryně/jsem navrhla, že akce Břežany open se bude konat každý rok ve stejnou dobu, 5. – 6. července, pod stejným názvem. Lokace se ale může měnit, například v souvislosti s počtem zúčastněných. Moje chaloupka zkrátka není nafukovací.

Snad nám pámbu, příroda a zdraví dovolí začít v září tam, kde jsme v březnu přestali. Lehké to nebude, ale stejně se na to / na vás těším už teď. Moji milí studenti, zpěváci a příznivci Columbely.

Michaela Šreinová

I v koronadobě slavíme literární úspěch!

6. července, 2020

V tomto pololetí jsem zadala studentům semináře úkol pro literární soutěž, vyhlašovanou v rámci kampaně na podporu četby knih Rosteme s knihou. Letošní téma bylo náročné: STŘET SVĚTA aneb DŮLEŽITÝ OKAMŽIK V MÉM ŽIVOTĚ. Zadání soutěže znělo: Zapřemýšlejte a napište váš pozitivní či negativní zážitek, který vás v životě ovlivnil (kultura, setkání, historická událost, umění). Jak psát, aby to nebyla banalita, klišé nebo bezobsažná rádobý hlubokomyslná slova? V polovině května došly výsledky.

Před psaním studentům dávám s úsměvem i důležitou instrukci: Je to jedno kdo, ale někdo se musí dostat do finále soutěže, protože jako doprovod se s ním podívám na Festival knihy. Můj pokyn přinesl ovoce – mezi oceněnými je i naše studentka Karolína Jelínková (3.A)! Je třeba říct, že Karolína napsala hned tři texty, ani s jedním při své skromnosti a sebekritičnosti nebyla spokojena. Její osobní příběh je však velmi silný, proto jsme vybraly jeden z napsaných textů a poslaly jej do soutěže. Text porotu zaujal, Karolína se umístila na 4. – 10. místě ze 161 účastníků.

Na Festival knihy jsme se sice kvůli karanténě nedostaly, ale i tak máme radost z velkého úspěchu!

Pavčina Krupová

Období karantény aneb Co nás nezabilo, to nás posílilo

6. července, 2020

Po maturitním plese jsem si plánovala, co všechno ještě s maturanty probereme a zopakujeme. To jsem ještě nevěděla, že to bude na dlouhou dobu poslední větší školní akce. Od 11. 3. se uzavřely školy, nikdo nevěděl na jak dlouhou dobu. Hned jsme začali komunikovat se studenty pomocí mailů, využívali jsme Google disk, Sharepoint apod. V krátké době jsme se vrhli na využívání platformy Office 365, především pak prostředí Teams. V procesu seznamování se s novými způsoby výuky se několikrát vyměnily role učitelů a žáků, profesori se snažili dohnat znalosti a dovednosti v oblasti internetové komunikace a studenti byli často trpěliví i nápomocní. Byli jsme vděční, že mohly proběhnout maturitní zkoušky a že jsme se se studenty konečně setkali naživo. Stejně tak pozitivní bylo předávání vysvědčení a my jsme si uvědomili, že živý, nezprostředkovaný kontakt je nenahraditelný. Se studenty jsme si povídali, jak prožívali výjimečnou dobu, co pro ně bylo přínosem, co naopak. Z tohoto setkání vzešla i reflexe karanténního období. A co jsme zjistili? Že jsme se toho v tomto komplikovaném čase hodně naučili, a to nejen ve školní oblasti. Mnozí šli roušky, pomáhali v domácnosti, svým

sourozencům s učením, podporovali prarodiče. Bylo potřeba vytvořit si určitý režim, do kterého by se vešla škola, domácnost, volný čas. Pro všechny to byl trénink vůle, studenti se učili samostatnosti a zodpovědnosti za to, co pouze v domácím prostředí vytvoří. Někteří to zvládli perfektně, jinde jsou ještě jisté rezervy, každopádně pokud si to uvědomíme, dá se s tím pracovat a v dalších letech to můžeme měnit.

Ve všech třídách se studenti zamýšleli nad třemi otázkami.

Výběr z odpovědí, pro přehlednost v bodech:

1. V čem jsem se posunul(a):

- soustředění se na určitou práci, organizace času a úkolů, vyhledávání informací
- zodpovědnost, samostatnost, samostudium
- větší psychická odolnost, sebeuvědomění, trénink vůle, změna pohledu na svět
- používání techniky
- ruční práce (šití roušek), vaření, pomoc mladším sourozencům s učením, sepětí s rodinou (výlety, povídání, společenské hry)

2. Co jsem se naučil(a) nového:

- pracovat s grafickým tabletem, pracovat s Teams, nové PC programy, psaní všemi deseti
- nastavit si denní režim
- zvládat učivo i přes formu online vyučování, komunikovat na dálku
- hlídat si termín odevzdávání úkolů
- tvořit: malovat, hrát, tančit, psát
- vycházet lépe s ostatními doma, pomáhat a trávit čas s prarodiči
- vážit si maličností, osobního kontaktu, života jako takového

3. Na co se těším:

- na klasickou výuku
- na kontakt se spolužáky a profesory, školní zvířata, přátelskou atmosféru naší školy
- na výlety, lyžák, přestávky a svačiny, školní jídelnu
- na pravidelný režim

Pokud bych to měla shrnout: co nás nezabilo, to nás posílilo. Věřím, že jsme nakonec prošli karanténním obdobím poučení, posílení a načerpali jsme spoustu nových zkušeností. Čekají nás prázdniny, pro všechny zasloužené volno. Ovšem už teď se těšíme na živou výuku!

Pavína Krupová